

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 10_20-1937)

Originalt emne

Asyler

Børn

Børnehaver

Børneværn

Socialvæsen

Uddrag fra byrådsmødet den 7. oktober 1937 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 10_20-1937)

Meddelelse fra Socialudvalget om, at dettes Formand er valgt til Medlem af Bestyrelsen i forskellige Institutioner for forebyggende Børneværn.

I. C. Sørensen kunde ikke gaa med til at betragte denne som en Efterretningssag. Taleren vidste ikke, med hvilken Motivering Hr. Chr. Nielsen mener, at han kan blive indvalgt i disse Bestyrelser, og det saa lidt diktaturmæssigt ud, naar han inden Byraadsmødet udsendte Meddelelse til alle disse Institutioner om, at han er valgt ind i deres Bestyrelse. Der var bl. a. sendt en saadan Skrivelse til Guldbryllupsasylet; dette var oprettet ved kgl. Konfirmation i 1892, og i Fundatsen stod, at det skal ledes af en Bestyrelse paa 10 Medlemmer, 5 Mænd og 5 Kvinder; denne Bestemmelse kunde kun ændres ved en Ændring af Fundatsen, og det kunde formentlig kun ske ved kgl. Konfirmation. Hvis Socialudvalgets Formand altsaa skulde være Medlem af Bestyrelsen, maatte et af dennes Medlemmer gaa ud, og dersom han ønskede det, havde det dog været naturligt, da man boede i samme By og kendte hinanden, at han havde sat sig i Forbindelse med Bestyrelsen og forhandlet med den

derom. Bestyrelsen var en Række gode Borgere, som havde gjort et stort frivilligt Arbejde i denne Sag, og maaske havde man ikke noget imod, at Bestyrelsen suppleres med enkelte Byraadsmedlemmer, men der burde dog tales med dem derom først i Stedet for ganske diktatorisk at meddele, at nu var Chr. Nielsen blevet Medlem af Bestyrelsen. Dernæst var det en Urimelighed, at Hr. Chr. Nielsen skulde være selvskreven til at være Medlem af alle de forskellige Bestyrelser; det kunde se ud, som om han var den eneste Kapacitet paa Børneforsorgens Omraade. Det var dog mere rimeligt at fordele disse Bestyrelsespladser mellem Udvalgets Medlemmer, og Taleren vilde henstille, at denne Sag henvises til Udvalget til Besættelse af Udvalg m. v., for der maatte den rettelig høre hjemme.

Borgmesteren oplyste, at naar denne Sag var sat paa Dagsordenen som Efterretningssag, var Grunden den, at man tidligere havde bevilget en Del Andragender om Støtte til Børnehaver og samtidig stillet den Betingelse, at de skulde have Statsanerkendelse, og at et Medlem af Socialudvalget skulde indtræde i deres Bestyrelse. Taleren var gaaet ud fra, at det var disse, der var Tale om, og havde ikke vidst, at der ogsaa var taget nogen med, som havde faaet bevilget Tilskud uden disse Betingelser. Der var saa kommet Henvendelse fra de tre Asyler i Byen, som havde særlige Fundatser, der ikke kunde ændres, og Taleren havde da gjort opmærksom paa, at man ikke uden videre kunde indvælge noget Medlem til disses Bestyrelse, men der maatte ske en Forhandling med dem først og eventuelt foretoges en Ændring af Fundatserne. Maaske vilde man ved næste Budgetbehandling gøre det til Betingelse for at yde Tilskud, at et Medlem af Socialudvalget bliver indvalgt i Bestyrelsen, for at Byraadet kan have lidt Kontrol med disse Bevillinger, men det kunde man senere drøfte. Man var nu fra Socialudvalgets Side indforstaaet med, at det foreløbig kun gjaldt for de Børnehaver, der havde faaet bevilget Tilskud, medens det for de øvriges Vedkommende var stillet i Bero.

Chr. Nielsen fandt det ganske ved Siden af, naar Landsretssagfører Sørensen vilde gøre Taleren til en Diktator, som vilde tiltvinge sig Adgang til disse Bestyrelser. Sagen laa saaledes, som Borgmesteren havde oplyst, at det gjaldt for de Institutioner, der havde faaet bevilget Tilskud paa den Betingelse, at et Medlem af Socialudvalget skulde tiltræde Bestyrelsen. Men det sociale Udvalg havde optaget denne Sag udelukkende for at hjælpe de private Børneværnsinstitutioner, og det burde man dog ikke have Utak for. Der stod i Loven, at saadanne Sager skal forelægges det sociale Udvalg til Erklæring; dette havde anbefalet, at Udvalget fik en Repræsentant i Bestyrelsen, og dertil blev Taleren valgt. De tre Institutioner, Stefanshjemmet, Guldbryllupsasylet og Arveprinsesse Carolines Børneasyl

havde ikke været til Erklæring i Socialudvalget; derfor var der ikke fra Byraadet skrevet til disse om Betingelserne for at yde Tilskud, og Taleren havde derfor meddelt dem, at naar de ikke havde faaet nogen Meddelelse fra Byraadet, var den tidligere tilsendte Meddelelse bortfalden. Af den Grund var Landsretssagførerens Angreb paa Taleren ikke alene uberettiget, men ogsaa malplaceret. Taleren havde stadig hævdet, at det offentlige ikke havde til Opgave at tilrane sig noget som helst af det, som det private Initiativ havde skabt, og Hr. Sørensen havde tidligere takket Taleren for dette Standpunkt; men det offentlige burde hjælpe til at holde disse Institutioner i Gang, og det var det Standpunkt, der var givet Udtryk for her.

Thomas Christensen syntes, at Chr. Nielsens Svar var lidt ved Siden af det, der blev kritiseret. Der var vist ingen, som havde noget imod, at Socialudvalget blev repræsenteret saadanne Steder; det var kun naturligt; det var den Maade, hvorpaa det var sket, som blev kritiseret. Det var dog næppe heldigt, at det i alle Tilfælde blev Chr. Nielsen, for han var i Forvejen saa overbebyrdet med Hverv, at han var meget vanskelig at træffe i sin Kontortid.

I. C. Sørensen vilde tage Borgmesterens Udtalelser til Efterretning, idet det deraf fremgik, at det var en Fejltagelse, naar der var skrevet til de tre Institutioner. Men det var næppe heldigt at vælge Socialudvalgets Formand alene; Valgene burde ske samlet efter Forholdstal, som ellers var Skik indenfor Kommunen.

Chr. Nielsen bemærkede, at Thomas Christensen slet ikke var inde i Sagen. Udvalgets Formand var valgt enstemmig af det sociale Udvalg paa fuldstændig parlamentarisk Maade, og naar man havde valgt den samme Mand til flere Bestyrelser, skyldtes det, at man derved fik et bedre Overblik over hele Forholdet. Men hvis Byraadet ønskede, at Valget skulde foregaa paa anden Maade, vilde Taleren selvfølgelig ikke modsætte sig det.

Borgmesteren mente, man kunde overlade til Socialudvalget at bestemme, hvorledes Udvalget skal repræsenteres eller ogsaa komme med en Indstilling til Byraadet.

Møller Rasmussen havde forstaaet Sagen saaledes i Udvalgets Møde, at Byraadsmedlemmerne Mousten og Fru Aggebo sad i nogle af disse Bestyrelser, og af den Grund gik Taleren med til, at Chr. Nielsen overtog de andre Pladser.

I. C. Sørensen henstillede, at Valgene til de forskellige Bestyrelser sker efter Forholdstal.

Chr. Nielsen nærede ikke noget Ønske om at tilrane sig mere Arbejde, men vilde protestere mod Beskyldningen for at have valgt sig selv. Valget var sket enstemmigt i

Udvalget.

I. C. Sørensen konstanterede, at naar Chr. Nielsen ikke havde noget imod, at Mandaterne fordeles, maatte man gaa ud fra, at der var Enighed om Sagen.

Sagen udsattes.

